

SZÓT KÉRT A TANÚ

Az 1956-os forradalom vértanúinak emlékmű-pályázatáról szóló információkban idéztünk a felhívásban megfogalmazott szövegből. Angyal István, a Tűzoltó utcai felkelő csoport parancsnoka, a halálos ítélet kihirdetése után fogalmazott búcsúlevelében állítólag ezt kívánta: „nagy, ruszókus kő legyen a névtelen csöcselék emléke, amelyből lettünk, amellyel egyek voltunk és akikkel együtt tértünk meg.”

Jelentkezett egy hiteles tanú, Angyal István harcostársa, a Szabadbattyánban élő Rajna Tibor, aki állítja: ez a búcsúlevél nem hiteles, mert a csöcselék szót Angyal nem használhatta, még idézőjelben sem, ezt a jelzőt egyértelműen elutasította. Rajna Tibor azt a vélemé-

nyét is kifejtette, hogy ha ilyen fontos nemzeti ügyre mozgósítunk, a hiteles tanúk, az élő hozzátartozók megkérdezése nélkül, ne tegyünk közzé ellenőrizhetetlen nyilatkozatokat.

A Történelmi Igazságtétel Bizottság minden bizonnyal hitelesnek vélte Eörsi István és mások által is idézett búcsúlevelet; én magam, mint az információ szerzője sem kételkedtem igazságában. Rajna Tibor, aki jelen volt, viszont tanúsítja: a csöcselék szó nem hangzhatott el Angyal szájából és búcsúlevelében sem írhatta le.

A tanú szót kért. Észrevételét, intelmét megfontolásra ajánljuk.